

En stadig økende del av befolkningen bor alene og føler seg ensomme. Både eldre og unge i ulike livssituasjoner opplever ensomhet i by, selv om det bor mange mennesker her. Det bygges nye boliger i hele Oslo, laget for barnefamilier, eldre, unge osv, men hvor sosiale er disse boligene? Kjenner man i det hele tatt naboene? Og burde man bli flinkere til å spille på lag med de man deler trappeoppgang med istedenfor å være helt uavhengig? Gjennom historien har mennesket alltid vært en del av en stamme, gruppe eller storfamilie, der man spilte på hverandres styrker. Alle var avhengig av alle, enten man var ung og trengte kunnskapen de eldre satt på, eller man var gammel og trengte pleien de unge kunne gi. De siste par hundreårene har kjernefamilien tatt over rollen som familiekonstellasjon med konsekvenser som at eldre blir satt på eldreheim og blir ensomme, mens unge nyetablerte familier sliter med å ha tid og energi til alt de skal rekke i en travel hverdag.

<https://www.dortemandrup.dk/work/lange-eng-cohousing-community>

I Danmark kom de første bofelleskapene på 60-tallet og har siden den gang spredt seg utover landet. Ulike familier og personer bor sammen og bidrar til et fellesskap som gjør at beboerne føler som en del av en gruppe og får trygghetsfølelse, noe som igjen fører til mindre ensomhet.

I min diplomoppgave vil jeg utforske hvordan man kan lage bofelleskap på tvers av generasjoner i Oslo i en forlatt bygning på Sinsen, hvor alle skal kunne bo i en egen leilighet, men også være en del av et fellesskap.

Da Danmark har vært tidlig ute med bofellesskap var det naturlig å se etter referanseprosjekter der, og det finnes så utrolig mange. Jeg har valgt å se på et helt nytt prosjekt i Århus som heter Generationernes Hus som ligger i Århus Ø. Grunnen til at dette ble valg er fordi et av målene med dette prosjektet er å få inn så mange ulike familier og personer som mulig, både studenter, personer med nedsatt funksjonsevne, eldre, barnefamilier, pleietrengende, single personer og nyetablerte par. De bor i ulike «nabolagstårn» i bygget slik at man hører til en gruppe i bygget, men alle fellesrom er felles for alle. Her finnes treningsrom, hobbyrom, kjøkken, stuer, verksteder, drivhus, atelier, bibliotek, barnehage og mye mer. Et av målene med bygget er også å prøve å trekke inn nærmiljøet slik at det ikke bare er beboerne som kan benytte seg av fellesskapet, men også forbigående og naboer.

I kontakt med arkitektkontoret som har tegnet dette prosjektet så fikk jeg vite at det er flere aktører, blant annet kommunen, sosialbygg, eldreetaten og nyboligutvikling, som har gått sammen om å realisere denne moderne versjonen av et bofellesskap. Hver av de ulike aktørene har hatt sine innspill og fått påvirke hvor mange av «sin» gruppe mennesker som skal bo her, og hvilke tilbud de skal få i prosjektet. Selv om prosjektet ikke er helt ferdigstilt, fikk jeg en god forståelse av prosjektet gjennom kontakt med arkitektkontoret og plansjene av bygget.

